

Dosar nr. (Număr în format vechi

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VII-A PENTRU CAUZE PRIVIND CONFLICTE DE MUNCĂ
ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 05.06.2018

Completul de judecată compus din:

Președinte:

Judecător:

Grefier:

Pe rol, soluționarea apelurilor formulate de apelanții și, împotriva sentinței civile nr. din data de, pronunțată de Tribunalul București - Secția a VIII-a Conflicte de muncă și asigurări sociale în dosarul nr., în contradictoriu cu intimații și alții, având ca obiect „drepturi bănești”.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns apelanta, prin avocat, în baza împuterniciei avocațiale atașate la fila 43 dosar apel, intimații, prin avocat, în baza împuternicirilor avocațiale atașate la filele 198-206 dosar apel, lipsă fiind apelantul și intimatul

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Grefierul de ședință expune referatul cauzei, în cadrul căruia învederează instanței că apelanta a depus la dosar, la data de 30.05.2018, prin serviciul registratură al acestei secții, punct de vedere cu privire la posibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Doamna avocat....., având cuvântul, solicită să se ia act că îi reprezintă și pe intimații și, sens în care depune împuternicire avocațială la fila 215 dosar apel. Depune la dosar punct de vedere și note scrise privind utilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție.

CURTEA

I. Expunerea elementelor relevante ale cauzei

1. Evoluția procesului și stadiul procesual actual

Prin cererea de chemare în judecată, înregistrată pe rolul Tribunalului București, la data de 14.03.2017, sub nr., un număr de 41 de reclamanți, salariați ai, reprezentați, în ceea ce privește demersul procedural inițiat, de doamna avocat, i-au chemat în judecată pe pârâții (în calitate de angajator) și pe (în calitate de ordonator principal de credite în privința drepturilor salariale ale angajaților din ramura de activitate cultură) pentru ca,

• primul pârât să fie obligat: a) la calcularea drepturilor salariale cuvenite reclamanților în conformitate cu prevederile OUG nr.84/2012, respectiv cu luarea în considerare a salariilor de bază aferente lunii decembrie 2012, stabilite conform Legii nr.353/2007, a Legii nr.330/2010, a Legii nr.285/2010 și a OUG nr.80/2010 aprobată prin Legea nr.283/2011 și plata diferențelor dintre drepturile salariale cuvenite cele efectiv încasate pentru perioada 01.12. 2013 – 31.12. 2013; b) la calcularea drepturilor salariale cuvenite în conformitate cu prevederile OUG nr. 103/2013 aprobată prin Legea nr.28//2014, respectiv cu luarea în considerare a salariilor de bază aferente lunii decembrie 2013, stabilite conform Legii nr. 353/2007, a Legii nr. 330/2009, a Legii ar. 285/2010, a OUG nr. 80/2010 aprobată prin Legea ar. 283/2011 și a OUG ar. 80/2010 aprobată prin Legea 84/2012 aprobată prin Legea nr.36/2014 și plata diferențelor dintre drepturile salariale cuvenite și cele efectiv încasate pentru perioada 01 ianuarie 2014 – 31 decembrie 2014, actualizate cu rata

inflației și la plata dobânzii legale calculate de la data scadenței și până la plata efectivă; c) la calcularea drepturilor salariale convenite în conformitate cu prevederile OUG nr.83/2014 aprobată prin legea 71/2015, respectiv cu luarea în considerare a salariilor de bază maxime aferente lunii decembrie 2014, stabilite conform Legii nr.353/2007, a Legii nr.330/2009, a legii nr.285/2010, a OUG nr.80/2010 aprobată prin Legea nr.283/2011, OUG nr.84/2012, aprobată prin Legea nr.36/2014, a OUG nr.103/2013, aprobată prin Legea nr.28/2014 și plata diferențelor dintre drepturile salariale convenite și cele efectiv încasate începând cu 01 ianuarie 2015-31.12.2015, actualizate cu rata inflației și la plata dobânzii legale calculate de la data scadenței și până la plata efectivă; d) la calcularea drepturilor salariale convenite în conformitate cu prevederile OUG nr.57/2015, modificată prin OUG nr. 20/2016 și aprobată prin Legea nr. 250/2016, modificată prin OUG nr. 43/2016, respectiv cu luarea în considerare a salariilor de bază maxime aferente lunii decembrie 2015, stabilite conform Legii nr.353/2007, a Legii nr.330/2009, a legii nr.285/2010, a OUG nr.80/2010 aprobată prin Legea nr.283/2011, OUG nr.84/2012, aprobată prin Legea nr.36/2014, a OUG nr.103/2013, aprobată prin Legea nr.28/2014 și a OUG nr. 83/2014 aprobată prin Legea nr. 71/2015 și plata diferențelor dintre drepturile salariale convenite și cele efectiv încasate începând cu 01 ianuarie 2016-31.12.2016, actualizate cu rata inflației și la plata dobânzii legale calculate de la data scadenței și până la plata efectivă; e) la calcularea drepturilor salariale convenite în conformitate cu prevederile OUG nr.99/2016, respectiv cu luarea în considerare a salariilor de bază maxime aferente lunii decembrie 2016, stabilite conform Legii nr.353/2007, a Legii nr.330/2009, a legii nr.285/2010, a OUG nr.80/2010 aprobată prin Legea nr.283/2011, OUG nr.84/2012, aprobată prin Legea nr.36/2014, a OUG nr.103/2013, aprobată prin Legea nr.28/2014 și a OUG nr. 83/2014 aprobată prin Legea nr. 71/2015, OUG nr. 57/2015 modificată prin OUG nr. 20/2016, aprobată prin Legea nr. 250/2016 și prin OUG nr. 43/2016 și plata diferențelor dintre drepturile salariale convenite și cele efectiv încasate începând cu 01 ianuarie 2017-01.03.2017, actualizate cu rata inflației și la plata dobânzii legale calculate de la data scadenței și până la plata efectivă;

• iar cel de-al doilea pârât să fie obligat la asigurarea fondurilor necesare plății drepturilor salariale, în calitatea sa de ordonator principal de credite.

În motivarea pretențiilor formulate în contradictoriu cu primul pârât, s-a arătat că pentru perioada 30.12.2008 – 31.12.2009 salarizarea personalului angajat în cadrul unităților publice de cultură a fost reglementată de art.15 din Legea nr.353/2007, pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr.21/2007 privind instituțiile și companiile de spectacole sau concerte, precum și desfășurarea activității de impresariat artistic raportat la HG nr.1672/2008 pentru aprobarea Normelor metodologice privind evaluarea personalului artistic, tehnic și administrativ de specialitate din instituțiile de spectacole sau concerte în vederea stabilirii salariilor de bază, pentru acei salariați care nu au optat pentru plata drepturilor salariale în conformitate cu HG nr.125/1999, posibilitate prevăzută în art.50 din HG nr.1672/2008.

De asemenea, HG nr.1672/2008, odată intrată în vigoare, prevedea la art.50 alin.1 următoarele: „Pentru perioada 1 ianuarie-31 august 2009 salariații din cadrul personalului de specialitate pot opta pentru aplicarea sistemului de stabilire a salariilor prevăzut în Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, cu modificările și completările ulterioare, și evaluarea performanțelor profesionale individuale, realizată conform Hotărârii Guvernului nr. 125/1999”.

Cu toate ca prevederile art. 15' alin. 1 din Legea nr. 353/2007 au devenit aplicabile, parata a calculat și achitat reclamanților în perioada 01.10.2009 -31.12.2009 - salariile la un nivel inferior fata de anexa la Legea nr. 353/2007, păstrând modalitatea de calcul și de salarizare prevăzută de HG nr. 125/1999 și OG nr. 10/2007, respectiv OG nr. 10/2008.

Este de necontestat, așadar, faptul ea începând cu luna ianuarie 2009 și până în luna decembrie 2009 inclusiv, reclamanta ar fi trebuit să beneficieze de un salariu de baza calculat în conformitate cu prevederile Legii nr. 353/2007, la care s-ar fi adăugat celelalte sporuri și indemnizații prevăzute de lege.

Deci salariul de baza convenit reclamanților trebuiau sa fie cel raportat la grila de salarizare cuprinsa in OC nr. 21/2007 introdusa prin Legea nr. 353/2007 de aprobare a ordonanței.

Este adevărat ca reclamanții nu a promovat o acțiune având ca obiect acordarea drepturilor salariale conform dispozițiilor susmenționate, dar acest lucru nu poate determina neacordarea drepturilor salariale respectând prevederile legale, principiul prescripției dreptului material la acțiune si al nediscriminării.

In luna ianuarie 2010 a intrat in vigoare Legea nr. 330/2009 privind salarizarea unitara a personalului plătit din fonduri publice. Parata ar fi trebuit sa stabilească salariile in conformitate cu prevederile acestei noi legi de salarizare unitara, având in vedere ca' dispozițiile acestei legi prevedeau ca salariile convenite începând cu 1 ianuarie 2010 sa fie menținute in cuantumul avut la data de 31 decembrie 2009, așa cum acestea fuseseră stabilite prin Legea nr. 353/2007 si in concordanta cu dispozițiile Legii nr. 330/2009 (care abroga in mod expres Legea nr. 353/2007).

Având in vedere ca in luna decembrie 2009 modul corect de calcul al drepturilor salariale implica aplicarea Legii nr. 353/2007, rezulta ca valoarea salariului nu putea fi diminuata sub valoarea astfel calculata a salariilor.

Potrivit dispozițiilor Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, SALARIZAREA TREBUIA SĂ SE MENȚINĂ, ULTERIOR DATEI DE 1 IANUARIE 2010, LA NIVELUL STABILIT CONFORM DISPOZIȚIILOR LEGALE ÎN VIGOARE IN LUNA DECEMBRIE A ANULUI 2009. Ori aplicabilitatea prevederilor Legii nr. 353/2007 in decembrie 2009 este confirmata tocmai cu hotărârile judecătorești obținute de alți colegi de-ai noștri din cadrul Filarmonicii de Stat Transilvania Cluj.

Legea-cadru nr. 330/2009, care prevede la art. 1 alin. (2) ca, începând cu data intrării sale in vigoare, drepturile salariale ale personalului din sectorul bugetar sunt si rămân exclusiv cele prevăzute in aceasta lege.

Potrivit art. 30 alin. (5) din noul act normativ, in anul 2010. personalul aflat in funcție la 31 decembrie 2009 își va păstra salariul avut in luna decembrie 2009. (ara a fi afectat de masurile de reducere a cheltuielilor de personal, iar potrivit art. 6 din același text de lege, pentru persoanele ale căror sporuri cu caracter permanent acordate in luna decembrie 2009 nu se mai regăsesc in anexele la lege sau nu au fost incluse in salariile de baza, in soldele funcțiilor de baza sau, după caz, in indemnizațiile lunare de încadrare, sumele corespunzătoare acestor sporuri vor fi avute in vedere in legile anuale de salarizare, pana la acoperirea integrala a acestora.

Parații nu au făcut aplicarea unor prevederi legale imperative cuprinse in conținutul Legii nr. 330/2009. Astfel: Art. 7 alin. 2 : "Realizarea trecerii de la actualul sistem de salarizare la noul sistem de salarizare se efectuează în mod etapizat, astfel încât în perioada de implementare a prezentei legi, nicio persoană să nu înregistreze o diminuare a salariului brut de care beneficiază potrivit actualelor reglementări" - actualele reglementari la care face referire textul de lege reprezintă pentru reclamanți tocmai prevederile Legii nr. 353/2007 .

La data de 25.01.2010 Guvernul României a emis Ordonanța de urgenta a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, ordonanța ce dispune: art. 5 alin. 1 ..începând, cu luna ianuarie 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își păstrează salariul, solda sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare brut/brută avut(e) la această dată, fără a fi afectate de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal din luna decembrie 2009 prevăzute la art. 10 din Legea nr. 329/2009, ...".

Sintagma „salariul avut" utilizata in cele doua acte normative trebuie înțeleasa prin prisma prevederilor legale care reglementau modul de calcul si valoarea coeficienților de calcul ai salariilor la momentul decembrie 2009, ca punct de referința de la care pornește stabilirea salarizării pentru personalul salarizat din fonduri publice in anul 2010.

Pentru personalul din cadrul filarmonicii acest cadru legal este reprezentat de prevederile Legii 353/2007, in vigoare la acea data. In consecința, în măsura în care în luna decembrie 2009 salariile SALARIAȚILOR TREBUIAU CALCULATE, CONFORM LEGII NR. 353/2007, ACEST SALAR TREBUIE UTILIZAT SI ÎN ANUL 2010, ÎN TEMEIUL PREVEDERILOR LEGII

330/2009, CARE STABILESC ÎN MOD EXPRES SI IMPERATIV OBLIGATIVITATEA MENȚINERII SALARIZĂRII AVUTE LA NIVELUL LUNII DECEMBRIE 2009. Utilizarea drepturilor salariale admise în instanța pentru anul 2009 se perpetuează așadar, în anul 2010. în temeiul unor dispoziții legale, care nu pot fi ignorate cu de la sine putere de către parați.

Situația este identică pentru anul 2011, art. 1 din Legea nr. 285/2010 stabilind ea salarizarea în anul 2011 pornește de la salariile de referință stabilite în luna octombrie 2010, în conformitate cu prevederile Legii nr. 330/2009, și implicit cu luarea în considerare și a prevederilor Legii nr. 353/2007: „(1) începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumului brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%, (...)”.

Ori salariul în luna octombrie 2010 era stabilit în conformitate cu prevederile Legii nr. 330/200, context în care, acesta trebuia stabilit prin raportarea la prevederile Legii nr. 353/2007.

Rezulta cu puterea evidentei că diminuările și majorările produse cu privire la salariul salariaților (diminuarea de 25% prevăzută de Legea nr. 18/2010 și majorarea ulterioară de 15%) trebuia a fi aplicate unei baze de calcul consacrate prin lege la finalul anului 2009 și perpetuată apoi, în baza unor dispoziții legale, atât în anul 2010, cât și în anul 2011.

Ulterior, în cauză au mai intervenit și alți salariați ai OR, menționați în calitate de intervenienți în dispozitivul sentinței ce face obiectul apelului în cadrul căruia se formulează prezenta întrebare preliminară.

Prin sentința civilă nr., pronunțată de Tribunalul București - Secția a VIII-a Conflicte de muncă și asigurări sociale în dosarul nr., a fost admisă excepția prescripției dreptului material la acțiune pentru perioada 1 ianuarie 2013-1 februarie 2014, invocată de către parata și, în consecință, a respins cererea principală și cererile de intervenție principală ca fiind prescrise pentru perioada 1 ianuarie 2013-1 februarie 2014.

A fost respinsă excepția lipsei calității procesuale pasive a, invocată de către aceasta parata prin întâmpinare, ca neîntemeiată.

A fost admisă acțiunea reclamanților și cererile de intervenție principală.

A fost obligată parata, să calculeze pentru membrii de sindicat salariați, reclamanți și intervenienți, corespunzător perioadei lucrate de fiecare salariat, drepturile salariale aferente încadrării și funcțiilor ocupate, ca urmare a aplicării dispozițiilor legale înscrise succesiv în OG nr.21/2007 aprobată prin Legea nr. 353/2007, Legea nr. 330/2009, Legea nr. 285/2010, OUG nr. 80/2010 aprobată prin Legea nr. 283/2011, OUG nr. 19/2012, OUG nr. 84/2012 aprobată prin Legea nr. 36/2014, OUG nr. 103/2013 aprobată prin Legea nr. 28/2014, OUG nr. 83/2014 aprobată prin Legea nr. 71/2015, OUG nr. 57/2015 modificată prin OUG nr.20/2016 aprobată prin Legea nr. 250/2016 și OUG nr. 43/2016 și să plătească acestora diferențele dintre drepturile salariale astfel calculate și cele efectiv încasate, începând cu data de 2 februarie 2014 și până la data de 1 martie 2017, cu excepția celor care sunt pensionați, care vor primi până la data pensionării pentru fiecare în parte, precum și în continuare până la intervenirea unei noi modificări legislative, sume ce vor fi actualizate cu rata inflației la data plății efective și la care se va calcula și plăti dobânda legală de la data scadenței fiecărui drept salarial și până la data plății efective.

A fost obligat paratulsă aloce fondurile necesare pentru plata drepturilor salariale stabilite prin această sentință.

În motivarea sentinței, Tribunalul a reținut următoarele:

„In prezenta cauza, reclamanții și intervenienții solicita ca salariul de bază să fie calculat în conformitate cu prevederile legii nr. 353/2007, salariu care să fie luat în calcul la stabilirea salariilor ulterior anului 2009.

Art. 15 indice 1 alin 1 din legea 353/2007 prevede: “Salariile de bază și indemnizațiile de conducere pentru personalul artistic, tehnic și administrativ de specialitate, prin derogare de la prevederile Legii nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de baza în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, cu modificările și completările ulterioare, se stabilesc între limitele d In grila p revăzută în anexă” iar al. 2

stipulează ca "evaluarea personalului artistic, tehnic și administrativ de specialitate în vederea stabilirii salariilor de bază se face conform normelor metodologice elaborate de"

Instanța a retine ca, cu toate ca prevederile art. 151 alin. 1 din Legea nr. 353/2007 au devenit aplicabile, parata a calculat și achitat reclamantei - în perioada 01.10.2009- 31. 12.2009 - salariile la un nivel inferior fata de anexa la Legea nr. 353/2007, păstrând modalitatea de calcul și de salarizare prev. de HG 125/ 1999 și OG 10/2007, respectiv OG 10/2008.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. 3 din Legea nr. 330/2009, "(3) reîncadrarea personalului se face corespunzător tranșelor de vechime în muncă și pe funcțiile corespunzătoare categoriei, gradului și treptei profesionale avute în luna decembrie 2009. "

Ulterior a intervenit Legea nr. 284/2010 privind salarizarea unitara a personalului plătit din fonduri publice, care a abrogat Legea nr. 330/2009, însă nu s-a aplicat în ceea ce privește stabilirea salariilor de încadrare prevăzute de aceasta lege, ci doar pentru stabilirea treptelor, respectiv gradelor, fără aplicarea salariului aferent grilei.

Începând cu data de 01.01.2011 în temeiul Legii nr.285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice și a Legii cadru nr.284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, a fost creat un sistem unitar de salarizare pentru personalul bugetar plătit din bugetul general consolidat al starului, realizându-se reîncadrarea în funcție, grad și gradație, pe clase de salarizare precum și stabilirea drepturilor salariale ținându-se seama de tranșele de vechime în muncă avute în luna decembrie 2010, astfel cum prevede art. 33 alin.1 din Legea nr.284/2010.

Potrivit OUG nr. 80/2010, art. 1 cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2011, pentru salarizarea pe anul 2012 iar, pentru anul 2013, potrivit OUG nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013 s-a menținut în plată la nivelul acordat pentru luna decembrie 2012 drepturile prevăzute la art. 1 și art. 3-5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012, aprobată cu modificări prin Legea nr. 182/2012.

În anul 2014, salarizarea personalului plătit din fondurile publice, s-a realizat în baza OUG nr. 103/2013, cuantumul brut al salariilor de bază menținându-se la același nivel cu decembrie 2013 și nu s-a aplicat valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzatori claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr.284/2010 iar în anul 2015 în baza OUG nr. 83/2014 cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2014 în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzatori claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010.

La nivelul anului 2016, OUG nr. 57/2015 face referiri la nivelul cuantumului salariului acordat potrivit legii în luna decembrie 2015. Dar prin apariția lui OUG nr. 20/2016, prin art. 3 ind.1 alin.1 se prevede ca, începând cu luna august 2016, personalul plătit din fondurile publice, va fi salarizat la nivelul maxim al salariului de baza de încadrare din cadrul instituției, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

Pentru anul 2017, potrivit art. 1 din OUG nr. 99/2016 se prevede ca salarizarea pe perioada 1 ianuarie-28 februarie 2017 pornește de la salariile de referința din decembrie 2016, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

Instanța retine că referirile din textele legale mai sus menționate la drepturi de care salariații au beneficiat în luna decembrie 2009, au fost făcute de legiuitor având în vedere ipoteza în care salariul din decembrie 2009 este cel stabilit conform reglementărilor legale aplicabile și nu indiferent dacă s-a calculat sau nu corect cuantumul acestuia.

Prin urmare, salariul reclamantilor și intervenienților trebuiau calculate în baza actelor normative succesive de salarizare ținând cont de valoarea corectă a salariului de bază, calculată și baza dispozițiilor Legii nr. 353/2007 și la nivelul anilor următori, motiv pentru care va obliga

parata sa calculeze pentru reclamanți si intervenienți, corespunzător perioadei lucrate pentru fiecare salariat in parte in cadrul, drepturile salariale cuvenite, in conformitate cu prevederile OUG 84/2012, ca urmare a aplicării dispozițiilor legale înscrise succesiv in OG nr. 21/2007 aprobata prin Legea nr. 353/2007, Legea nr. 330/2009, Legea nr. 285/2010, OUG nr. 80/2010 aprobata prin Legea nr. 283/2011, OUG nr. 19/2012, OUG nr. 84/2012 aprobata prin Legea nr. 36/2014, OUG nr. 103/2013 aprobata prin Legea nr. 28/2014, OUG nr. 83/2014 aprobata prin Legea nr. 71/2015, OUG nr. 57/2015 modificata prin OUG nr. 20/2016 aprobata prin Legea nr. 250/2016 si OUG nr. 43/2016 si sa plătească acesteia diferențele dintre drepturile salariale astfel calculate si cele efectiv încasate pentru perioada 2 februarie 2014 si pana la data de 1 martie 2017, cu excepția celor care sunt pensionați, care vor primi pana la data pensionarii pentru fiecare in parte, precum si in continuare pana la intervenirea unei modificări legislative”.

Împotriva sentinței au declarat apel în ceea ce privește reținerea calității sale procesuale pasive, ca efect al respingerii excepției invocate, și în ceea ce privește fondul pretențiilor formulate.

În motivarea apelului declarat, a susținut următoarele:

În opinia sa, instanța de fond în mod greșit a reținut că în cauză sunt incidente dispozițiile Legii nr.353/2007 raportat la celelalte acte normative mai jos enumerate privind modalitatea în care salariul reclamanților și intervenienților trebuiau calculate în baza actelor normative succesive de salarizare, ținând cont de valoarea corecta a salariului de baza, (si la nivelul anilor următori), urmând a oblige parata sa calculeze pentru reclamanți si intervenienți, corespunzător perioadei lucrate pentru fiecare salariat in parte in cadrul, drepturile salariale cuvenite, in conformitate cu prevederile OUG 84/2012, ca urmare a aplicării dispozițiilor legale înscrise succesiv in OG 21/2007 aprobata prin Legea nr.353/2007, Legea 330/2009, Legea nr.285/2010, OG 80/2010 aprobata prin Legea nr.283/2011, OUG nr.19/2012, OUG nr.84/2012, aprobata prin Legea nr.71/2015, OUG nr.57/2015 modificata prin OUG nr.20/2016, aprobata prin Legea nr.250/2016 si OUG nr.43/2016 si sa plătească acestora diferențele dintre drepturile salariale astfel cum au fost calculate si cele efectiv încasate pentru perioada 2 februarie 2014 si pana la data de 1 martie 2017, înainte de a analiza demersul judiciar al reclamanților respectiv intervenienților in raport cu scopul urmărit.

Pentru calificarea cererii, instanța trebuia sa verifice daca reclamanții au făcut dovada ca actele administrative (deciziile de încadrare si salarizare) au fost contestate, având in vedere fie legile cadru de salarizare, fie legile de aplicare a acestora, au fost contestate sau anulate.

Instanța competenta sa soluționeze conflictele individuale de munca nu poate decât sa verifice daca plata salariului s-a realizat conform modului de stabilire a drepturilor salariale de către ordonatorul principal de credite si, eventual sa ii oblige pe aceștia, in solidar la plata diferențelor constatate.

Apreciază ca, prin acest demers judiciar, (prin scopul urmărit de reclamanți) aceștia au contestat implicit modul de calcul al drepturilor salariale lunare cuvenite începând cu data de 01.01.2013, care se stabilesc prin acte administrative ale ordonatorului de credite, printr-o contestație adresata direct instanței, (pe alta cale decât cea prevăzută de lege), si nu cu respectarea procedurii legale.

Practic, instanța de fond trebuia sa constate daca din petitul acțiunii rezulta faptul ca reclamanții contesta tangențial legalitatea actelor administrative emise in temeiul legii 284/2010 după data de 01.01.2011, si daca reclamanții au indicat in petitul acțiunii (un petit expres in acest sens) cu indicarea cu număr si data/e a deciziei/lor contestate. In opinia sa, dintr-o astfel de analiza instanța ar fi putut constata faptul ca cererea formulata de aceștia, este una accesorie unei astfel de contestații si nu putea sa fie analizata de către instanța înainte de a verifica demersul judiciar al reclamanților.

Astfel, instanța de fond trebuia sa pună in vedere reclamanților sa își precizeze acțiunea, in raport cu dispozițiile legii 248/2010, care reglementează expres acțiunile in justiție posibile in domeniul acesteia de aplicare, si de asemenea, sa constate daca acestea sunt contestații împotriva hotărârilor de respingere a contestațiilor administrative de stabilire a drepturilor. Deoarece,

valorificarea drepturilor salariale pretinse nu se pot face decât cu respectarea procedurilor legale, nefiind permis valorificarea acestora pe calea dreptului substanțial înainte de a urma un demers administrativ la ordonatorul de credite.

Câta vreme drepturile pretinse de către reclamânți nu rezulta dintr-o astfel de neconcordanță, ci se bazează pe o pretinsa nelegalitate cu privire la calculul drepturilor salariale aceasta acțiune nu poate fi admisă până ce însuși modul de stabilire a drepturilor salariale nu este schimbat, iar aceasta modificare se poate realiza numai pe calea procedurii contencioase prevăzute de art.30 din Legea nr.284/2010:

(1) Soluționarea contestațiilor în legătură cu stabilirea salariilor de bază individuale, a sporurilor, a premiilor și a altor drepturi care se acordă potrivit prevederilor prezentei legi este de competența ordonatorilor de credite.

(2) Contestația poate fi depusă în termen de 15 zile lucrătoare de la data luării la cunoștință a actului administrativ de stabilire a drepturilor salariale, la sediul ordonatorului de credite.

(3) Ordonatorii de credite vor soluționa contestațiile în termen de 10 zile lucrătoare.

(4) Împotriva măsurilor dispuse potrivit prevederilor alin. (1) persoana nemulțumită se poate adresa instanței de contencios administrativ sau, după caz, instanței judecătorești competente potrivit legii, în termen de 30 de zile calendaristice de la data comunicării soluționării contestației în scris.

Instanța, în raport cu dispozițiile art.22 din Codul de Procedura Civilă, trebuia să stabilească calificarea juridică a actelor și a faptelor deduse judecății, chiar dacă părțile le-au dat o altă denumire, calificând demersul judiciar care tinde în prezenta cauză la schimbarea modului de încadrare și salarizare deja stabilit prin ordine necontestate care reprezintă acte juridice aflate deja în circuitul civil.

În speța, dacă s-ar interpreta astfel, am ajunge la situația nefirească de a rămâne ordine de încadrare și salarizare necontestate în paralel cu o hotărâre judecătorească care privește aceleași aspecte, creând nu numai confuzii cu privire la situația juridică, ci și la deturnarea scopului procedurii legale stabilite de legiuitor.

Prin urmare instanța de fond avea obligația, fără a deroga de la limitele investirii, de a da calificarea corectă unei cereri de chemare în judecată, în temeiul art. 152 Cod Pr.Civ., întrucât nu procedează la schimbarea obiectului sau a cauzei acțiunii, ci îi fixează numai denumirea procedurală legală.

Reclamânții nu au un drept de opțiune între jurisdicția muncii, astfel cum este reglementată de dispozițiile art.266 - 268 Codul Muncii, și jurisdicția de contencios - administrativ pentru contestarea deciziilor de salarizare emise de ordonatorul de credite în temeiul legii salarizării în vigoare în perioada 2007 - 2015. Legiuitorul prevăzând în mod expres cenzurarea actelor administrative emise în domeniul salarizării personalului din sistemul public în instanța de contencios - administrativ.

În măsură în care prin hotărârea instanței de contencios - administrativ s-ar fi stabilit ca reclamânții, în calitate de angajați ai unei instituții de cultură trebuiau salarizați în perioada 2008 - 2015 conform OG 21/2007, aprobată prin Legea nr.353/2007 și HG 1672/2008, iar ordinele de salarizare emise de ordonatorul principal de credite erau lovite de nulitate ca urmare a aplicării greșite a legislației în domeniul salarizării personalului din, reclamânții puteau solicita instanței competente să soluționeze conflicte de drepturi și să oblige angajatorul să le plătească reclamanților drepturile salariale cuvenite, conform hotărârii pronunțate de instanța de contencios - administrativ.

Cu toate că dispoziții art.322 din Legea nr.353/2007 prevăd ca: "Normele metodologice prevăzute la art. 151 alin. (2) se elaborează de și se aprobă prin hotărâre a Guvernului, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe. Normele metodologice pentru punere în aplicare a prevederilor OG 21/2007 au fost aprobate de Guvernul României abia în data de 10.12.2008, prin HG nr.1672/2008.

HG nr.1672/2008 a fost anulată de către instanța de contencios administrativ, prin sentința civilă nr., pronunțată de Curtea de Apel - București, în dosarul nr....., astfel ca, instanța în

mod greșit retine ca ar fi putut aplica prevederile acestei Hotărâri de Guvern și implicit a OG 21/2007.

Astfel, potrivit dispozițiilor art.151 din OG 21/2007, "salariile de baza și indemnizațiile de conducere pentru personalului artistic, tehnic și administrativ de specialitate, prin derogare de la prevederile Legii nr.154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de baza în sistemul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, cu modificările și completările ulterioare, se stabilesc între limitele prevăzute în anexa ”.

Din textul mai sus menționat, rezulta ca, salariile de baza acordate prin ordonanța în discuție nu sunt menținute într-o sumă fixă, ci între limite minime și maxime, urmând ca individualizarea lor concretă să fie făcută în urma unei evaluări a personalului artistic, tehnic și administrativ de specialitate conform normelor metodologice elaborate de către, așa cum se dispune prin art.151 din OG 21/2007.

Având în vedere ca OG 21/2007 a fost aprobată prin Legea nr.353/2007, cu precizarea ca, potrivit art.II alin.1, al legii, dispozițiile art.151 din OG 21/2007 intra în vigoare și se aplica începând cu data de 01.09.2008, în mod eșalonat, în conformitate cu prevederile cuprinse în normele metodologice elaborate de către potrivit art.322 din OG 21/2007, iar Normele metodologice pentru punere în aplicare a prevederilor OG 21/2007, adoptate prin HG nr.1672/2008, (act administrativ) a fost anulat cu efect retroactiv, de către instanța de contencios - administrativ, iar alte norme nu au mai fost elaborate până la apariția Legii nr.330/2009, care a abrogat art.151 din OG 21/2007, instanța fondului nu putea să constate dispună prin hotărârea pronunțată recalcularea drepturilor salariale ale reclamantilor.

În lipsa unor norme metodologice care să ofere criterii concrete de individualizare a salariilor de baza potrivit grilei anexa la OG 21/2007, și modalitatea de eșalonare a acestora începând cu data de 0.09.2018, este evident că aceste drepturi nu au putut fi acordate iar instanța nu putea să oblige să recalculeze aceste drepturi salariale.

Reclamantii și intervenienții au formulat întâmpinare prin care, în esență, au reluat, prezentând ca apărări, susținerile ce se regăsesc în cuprinsul cererii de chemare în judecată, din care au fost citate pasajele relevante, în cele ce preced.

2. Obiectul procesului:

Problema diferențelor de drepturi salariale, solicitate corespunzător intervalului de trei ani ce precede data formulării cererii de chemare în judecată (17.03.2015), pretins a nu fi fost calculate corect, ca efect al neaplicării prevederilor legii nr.353/2007 (lege de aprobare a Ordonanței nr.21/2007), pentru intervalul 10.01.2009 -31.12.2009, ceea ce a condus la o eronată stabilire a drepturilor salariale în baza legii nr.330 /2009 (care abrogă în mod expres dispozițiile art.15 indice 1 din Legea nr.353/2007) ce prevedea menținerea salarizării la nivelul lunii decembrie 2009, legiuitorul emitent al Legii nr.330/2009 având în vedere situația de calcul corect al salariilor, în baza unei corespunzătoare aplicări a prevederilor legale ce reglementau plata drepturilor salariale anterior datei de 1.01.2010, ceea ce a condus, subsecvent, la plata unor drepturi salariale eronate, în tot intervalul de referință, de după data de 1.01.2010.

II. Problemele de drept:

Problema de drept supusă analizei Înaltei Curți se referă la împrejurarea supraviețuirii juridice a drepturilor reglementate, pentru salariații din instituțiile din domeniul de activitate culturală (în speță angajați ai) prin legea nr.353/2007 _ rămasă neaplicată, în fapt, în perioada de până la data de 31.12.2009, în ceea ce privește modul de calcul al drepturilor salariale ale angajaților, după data de 1.01.2010 ce a reprezentat momentul intrării în vigoare a Legii nr.330/2009 , continuând, apoi, cu data intrării în vigoare a legii nr.285/2010, respectiv 1.01.2011, precum și ulterior, în intervalul 2011-2017, ca urmare a intrării succesive în vigoare a actelor normative care au privit reglementarea punctuală/anuală a salarizării personalului din instituțiile bugetare.

De asemenea, pornind de la această problemă a datorării sau nu a acestor drepturi salariale, în prezenta cauză s-a evidențiat și o problemă de drept subsecventă, dar aflată într-o evidență conexiune cu dezlegarea ce se va da primei probleme de drept, și anume, dacă dispozițiile legii nr.353/2007 trebuia aplicate în intervalul 1.01.2009-31.12.2009, și, ulterior regăsite, în concret, în modul de calcul al salariilor, după data de 1.01.2010, ce Hotărâre de Guvern ar trebui avută în vedere în ceea ce privește evaluarea personalului artistic, în vederea stabilirii drepturilor salariale, față de împrejurarea că HG nr.1672/2008 a fost anulată(în primă instanță, de către Curtea de Apel București, prin sentința civilă nr., pronunțată în dosarul nr., soluție menținută și de către Înalta Curte de Casație și Justiție) definitiv, prin hotărâri ale instanțelor de contencios administrativ, iar o altă Hotărâre de Guvern nu a mai fost ulterior emisă până la intrarea în vigoare a legii nr.330/2009.

III. Elemente de jurisprudență relevantă la nivel național:

La nivel național, din verificările efectuate, rezultă că asupra acestei probleme s-a pronunțat, în mai multe litigii ce au format obiectul dosarelor nr.,, și altele (cu sublinierea că aceste decizii au purtat asupra drepturilor privitoare la salariații, însă obiectul pretențiilor acestora este identic cu cel din prezenta cauză, din perspectiva justificării în drept a pretențiilor,) precum și al dosarului nr., în care a avut calitatea de pârâtă chiar, în chip unitar, Curtea de Apel Cluj.

În dosarul nr. (atașat prezentei încheieri), Curtea de Apel Cluj a respins criticile formulate de către pârâta ONRC (deși, pentru unul dintre reclamanți, a admis criticile și apelul formulat de către această instituție, însă doar privitor la incidența autorității de lucru judecat ce privea situația punctuală a respectivului reclamant), raportat la fondul pretențiilor acordate de către Tribunalul Cluj, reținând următoarele:

La data de 07.12.2007 a fost publicată în Monitorul Oficial Legea nr.353/2007 pentru aprobarea O.G. nr.21/2007, care, prin art.I punctul 9 a prevăzut că, după art.15 din O.G. nr.21/2007 se introduce art.15¹ cu următorul cuprins:” (1) Salariile de bază și indemnizațiile de conducere pentru personalul artistic, tehnic și administrativ de specialitate, prin derogare de la prevederile Legii nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, cu modificările și completările ulterioare, se stabilesc între limitele din grila prevăzută în anexă.

(2) Evaluarea personalului artistic, tehnic și administrativ de specialitate în vederea stabilirii salariilor de bază se face conform normelor metodologice elaborate de

(3) La salariile de bază stabilite conform prevederilor alin. (1) se pot adăuga premii, stimulente, precum și sporuri prevăzute de lege sau în contractul colectiv de muncă pe ramură, în limitele bugetului aprobat”.

Art.II din Legea de aprobare a O.G. nr.21/2007 a prevăzut că dispozițiile art.15¹ introduse prin această lege se aplică începând cu data de 01.09.2008, în mod eșalonat, în conformitate cu prevederile cuprinse în normele metodologice elaborate de

Potrivit art.32² din O.G. nr.21/2007 introdus prin legea de aprobare, termenul de elaborare al normelor metodologice pentru aplicarea dispozițiilor art.15¹ era de 90 de zile de la data intrării în vigoare a legii de aprobare a O.G. nr.21/2007.

Prin art.50 din H.G. nr.1672/2008, publicată în Monitorul Oficial din data de 29 decembrie 2008, pentru aprobarea Normelor metodologice privind evaluarea personalului artistic, tehnic și administrativ de specialitate din instituțiile de spectacole sau concerte în vederea stabilirii salariilor de bază, se prevede că pentru perioada 1 ianuarie – 31 august 2009 salariații din cadrul personalului de specialitate pot opta pentru aplicarea sistemului de stabilire a salariilor prevăzute în Legea nr.154/1998 și evaluarea performanțelor profesionale individuale, realizată conform H.G. nr.125/1999, iar salariații care au optat în acest fel își pot menține respectiva opțiune pe o durată de 3 ani, după expirarea căreia li se aplică prevederile noilor norme metodologice.

Pârâta nu a probat că reclamanta ar fi optat pentru aplicarea sistemului de stabilire a salariilor prevăzut în Legea nr.154/1998 și evaluarea performanțelor profesionale individuale conform H.G. nr.125/1999, astfel că în mod nelegal angajatorul a aplicat în materia salarizării reclamanților vechile dispoziții cuprinse în Legea nr.154/1998 și H.G. nr.125/1999.

Ca atare, nu există nici un considerent în virtutea căruia angajatorul să aplice în materia salarizării apelantei vechile dispoziții cuprinse în Legea nr.154/1998 și H.G. nr.125/1999.

Așadar, nu vor putea fi reținute aprecierile primei instanțe privitoare la aplicarea pentru perioada în litigiu a dispozițiilor referitoare a evaluare cuprinse în H.G. nr.125/1999.

În raport de situația de fapt mai sus reținută, refuzul de acordare către reclamantă a drepturilor salariale superioare prevăzute în grila de salarizare cuprinsă în anexa la O.G. nr.21/2007, introdusă prin legea de aprobare a acestei ordonanțe, nu este justificată întrucât, potrivit dispozițiilor art.II alin.1 din Legea nr.353/2007 pentru aprobarea O.G. nr.21/2007, data de 01.09.2008 reprezintă momentul intrării în vigoare a noii grile de salarizare.

Chiar dacă ordinul privitor la evaluarea profesională a personalului de specialitate artistică nu a fost edictat de către legiuitorul secundar, acest aspect nu este de natură să invalideze aplicabilitatea unui act normativ cu forță superioară celui care trebuia emis în aplicarea legii, întrucât aplicarea unei legi nu poate fi refuzată pe motiv că inexistența ordinului ministrului culturii și cultelor împiedică punerea ei în executare, întrucât legea are o forță juridică obligatorie prin ea însăși, nefiind condiționată de existența unui act normativ cu forță juridică inferioară.

Este de principiu că legea generală se aplică în orice materie reglementată de aceasta și în toate cazurile, mai puțin în acelea în care legiuitorul stabilește un regim special și derogatoriu, regim instituit prin reglementări speciale, care sunt prioritare față de norma de drept comun, aceasta din urmă găsindu-și totuși aplicarea acolo unde legea specială nu dispune, cum este de altfel și cazul în prezenta cauză.

Se impun a fi înlăturate apărările pârâtei, potrivit cărora la data intrării în vigoare a Legii nr.330/2009 reclamanta avea stabilit salariul în conformitate cu modalitatea de calcul și salarizare prevăzute de H.G. nr.125/1999 și O.G. nr.10/2007, respectiv O.G. nr.10/2008, iar în aceste condiții instituția angajatoare ar fi stabilit salariile în conformitate cu prevederile acestei noi legi de salarizare unitară, care prevedeau ca salariile convenite începând cu 1 ianuarie 2010 să fie menținute în cuantumul avut la data de 31 decembrie 2009.

Aceasta pentru că păstrarea în anul 2010 a salariilor din decembrie 2009 nu reprezintă un argument care să conducă la concluzia netemeiniciei acțiunii cât timp, astfel cum s-a dezvoltat anterior, pârâta trebuia să stabilească salariile angajaților potrivit O.G. nr.21/2007, astfel cum a fost aprobată prin Legea nr.353/2007, și nu potrivit vechilor dispoziții cuprinse în Legea nr.154/1998 și H.G. nr.125/1999, iar drepturile salariale stabilite ulterior în temeiul actelor normative care s-au succedat în materia salarizării, O.U.G. nr.80/2010 aprobată prin Legea nr.283/2011, O.U.G. nr.84/2012 aprobată prin Legea nr.36/2014 și a O.U.G. nr.103/2013 aprobată prin Legea nr.28/2014, O.U.G. nr.83/2014 aprobată prin Legea nr.71/2015 și O.U.G. nr.57/2015, trebuia să se raporteze la salariul calculat în modalitatea expusă anterior.

În raport de aceste considerente, Curtea de Apel Cluj a apreciat că în mod just prima instanță a admis cererea privind plata sumelor reprezentând diferența dintre drepturile salariale convenite și cele încasate, aferente încadrării și funcțiilor ocupate, ca urmare a aplicării dispozițiilor legale O.G. nr.21/2007 aprobată prin Legea nr.353/2007, Legea nr.330/2009, Legea nr.118/2010, Legea nr.284/2010, Legea nr.285/2010, O.U.G. nr.80/2010 aprobată prin Legea nr.283/2011, O.U.G. nr.19/2012, O.U.G. nr.84/2012 aprobată prin Legea nr.36/2014, O.U.G. nr.103/2013 aprobată prin Legea nr.28/2014, O.U.G. nr.83/2014 aprobată prin Legea nr.71/2015 și O.U.G. nr.57/2015, începând cu data de 27.07.2013 și până la data plății efective.

Referitor la susținerile cu privire la raportul dintre norma juridică superioară și norma juridică secundară, Curtea de Apel Cluj a constatat că prima instanță a dat o justă dezlegare acestui raport, întrucât este irelevant faptul că în norma principală a fost stabilită o obligație în sarcina legiuitorului secundar de emitere a unui act normativ secundar pentru punerea în executare a normei

principale, această obligație neîndeplinită sau neîndeplinită corespunzător, nu poate lăsa fără efecte juridice norma principală de la momentul intrării ei în vigoare,

Neîndeplinirea obligației de emitere a normei secundare, în termenul prevăzut de normal principală, nu o suspendă pe aceasta, până la îndeplinirea obligației, neexistând nici un text legal în acest sens.

IV. Admisibilitatea sesizării:

Soluționarea cauzei depinde de interpretarea aplicării sau neaplicării, situației reclamanților intimați, a dispozițiilor art. 15 indice 1 din legea nr.353/2007, după data de 1.01.2010, față de prevederile art.30 alin.5 din legea nr.330/2009.

Problema de drept este nouă întrucât, asupra acesteia, Înalta Curte nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau ca urmare a pronunțării asupra unui recurs în interesul legii, nefăcând obiectul vreunui recurs în interesul legii, după cum rezultă din evidența oferită spre consultare de către Înalta Curte, consultată la data formulării întrebării.

Deși în punctul de vedere exprimat, intimații reclamanți susțin că nu ar fi vorba despre o chestiune de drept nouă, asupra căreia Înalta Curte să nu fi statuat, aducând ca exemplu, în acest sens, Decizia nr.11/8.08.2012, pronunțată în soluționarea unui recurs în interesul legii (detalierea acestor susțineri fiind redată în cuprinsul pct.VI2 al prezentei încheieri), considerăm că cele statuate de către Înalta Curte în decizia anterior menționată nu are nicio legătură cu obiectul pretențiilor formulate, ci se referă la situația reducerii, prin dispoziții legale exprese, a salariilor bugetarilor cu 15% și la efectul pe care această reducere l-a produs, în chestiunea salarizării bugetarilor, ulterior dispunerii sale.

Prin urmare, în decizia nr.11/8.08.2012, Înalta Curte a decis cu privire la urmările produse de o reducere salarială aplicată tuturor salariaților instituțiilor bugetare, în timp ce, prin prezenta încheiere, i se solicită să decidă cu privire la efectele neaplicării unor dispoziții legale, ceea ce nu pare să fie același lucru.

Elementul de dificultate al problemei cu care este sesizată Înalta Curte ce excede unui simplu raționament juridic, revenit în sarcina instanței de apel, rezidă în a se statua dacă este fundamentat juridic ceea ce susțin reclamanții intimați, respectiv că dreptul lor de a le fi calculat salariul în chip corect a supraviețuit împrejurării abrogării legii nr.353/2007, ca efect al prevederii art. 30 alin.5 din legea nr.330/2009, în contextul în care, asupra acestei probleme, subzistă soluții diferite (a se vedea, spre exemplu, practica unitară a Curții de Apel Cluj care se referă, în special, la situația unor salariați ai) dar și soluția opusă asupra căreia s-a oprit, până la momentul trimiterii prezentelor întrebări, Curtea de Apel București, doar într-un singur dosar, și anume în dosarul nr., decizie atașată prezentei încheieri), dar care apar ca fiind punctuale (iar nu la nivelul întregii țări, pentru a justifica o amplasare specifică promovării unui recurs în interesul legii), dat fiind specificul instituției bugetare care figurează în calitate de pârâtă, fiind identificabile doar câteva instituții culturale purtând titulatura de, ceea ce explică și numărul destul de redus (cel puțin până în prezent) al cererilor formulate și, pe cale de consecință, a elementelor de jurisprudență ce pot fi avute în vedere.

În egală măsură însă, fiind vorba despre o categorie socio-profesională distinctă și anume cea a artiștilor încadrați în cadrul unor instituții de cultură se impune a preveni o abordare viitoare neunitară, dat fiind că, în situații similare cu cea a reclamanților (situații ce pot fi lămurite prin pronunțarea asupra împrejurării aplicabilității dispozițiilor legii nr.357/2007 și după data de 1.01.2010, ca efect al existenței art.30 alin.5 din corpul legii nr.330/2009) se află toți angajații instituțiilor de cultură la nivel național (filarmonici, teatre etc).

Se solicită, prin prezenta încheiere, a fi lămurită problema aplicării/supraviețuirii unei norme și după data abrogării sale, ca urmare a prevederilor cuprinse în chiar actul normativ care a dispus abrogarea celui care conține norma pretins a fi aplicabilă, din această perspectivă, Înalta Curte, în jurisprudența sa (decizia nr., dosarul nr.), pronunțându-se în situații în care se solicita lămurirea incidenței și continuării aplicării dispozițiilor dintr-un Ordin de Ministru (este

vorba despre Ordinul Ministerului Sănătății nr. 547/2010), dispoziții considerate caduce sau abrogate implicit (ca urmare a abrogării actului normativ în baza căruia au fost emise, respectiv a Legii nr.330/2009)), după data intrării în vigoare a unui nou act normativ, și anume data de 1.01.2011(legea nr.284/2011).

De asemenea, stabilirea hotărârii de guvern aplicabile, ca urmare a anulării de către instanțele de judecată a HG nr.1672/2008, prezintă un grad de dificultate adecvat pentru a fi supus analizei Înaltei Curți întrucât se va lămuri, cu aplicabilitate la nivel național, dacă a fost vorba despre un vid legislativ și care ar fi urmările unui asemenea vid legislativ, precum și dacă, urmare a anulării HG mai sus amintite, putea sau nu produce efecte Hotărârea de Guvern nr.1672/2008 (care a avut ca obiect modalitatea de evaluare a salariaților).

V. Aspecte relaționate cu punctul de vedere al completului de judecată:

1.Dispoziții legale invocate:

Art.15 indice 1, introdus prin pct. 9 din legea nr.353/2007 de aprobare și modificare a Ordonanței nr.21/2007 privind instituțiile și companiile de spectacole sau concerte, precum și desfășurarea activității de impresariat artistic

”(1) Salariile de bază și indemnizațiile de conducere pentru personalul artistic, tehnic și administrativ de specialitate, prin derogare de la prevederile Legii nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, cu modificările și completările ulterioare, se stabilesc între limitele din grila prevăzută în anexă.

(2) Evaluarea personalului artistic, tehnic și administrativ de specialitate în vederea stabilirii salariilor de bază se face conform normelor metodologice elaborate de

(3) La salariile de bază stabilite conform prevederilor alin. (1) se pot adăuga premii, stimulente, precum și sporuri prevăzute de lege sau în contractul colectiv de muncă pe ramură, în limitele bugetului aprobat.”

Art. II din Legea nr.353/2007 de aprobare și modificare a Ordonanței nr.21/2007 privind instituțiile și companiile de spectacole sau concerte, precum și desfășurarea activității de impresariat artistic:

”(1) Dispozițiile art. 15¹ din Ordonanța Guvernului nr. 21/2007, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, **intră în vigoare și se aplică începând cu data de 1 septembrie 2008, în mod eșalonat, în conformitate cu prevederile cuprinse în normele metodologice elaborate depotrivit dispozițiilor art. 32² din Ordonanța Guvernului nr. 21/2007**, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege.

(2)La data intrării în vigoare a dispozițiilor art. 15¹ din Ordonanța Guvernului nr. 21/2007, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege:a)prevederile anexei nr. IV/2c la Ordonanța Guvernului nr. 10/2007 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2007 personalului bugetar salarizat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalului salarizat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 80 din 1 februarie 2007, aprobată cu modificări prin Legea nr. 231/2007, se modifică în mod corespunzător;”

Art.32 indice 2 din OG nr.21/2007:

”Normele metodologice prevăzute la art. 15¹ alin. (2) se elaborează de și se aprobă prin hotărâre a Guvernului, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe.”

HOTĂRÂRE Nr. 1672 din 10 decembrie 2008 pentru aprobarea Normelor metodologice privind evaluarea personalului artistic, tehnic și administrativ de specialitate din instituțiile de spectacole

sau concerte în vederea stabilirii salariilor de bază (PUBLICATĂ ÎN: MONITORUL OFICIAL NR. 891 din 29 decembrie 2008):

ART. 1 "Se aprobă Normele metodologice privind evaluarea personalului artistic, tehnic și administrativ de specialitate din instituțiile de spectacole sau concerte în vederea stabilirii salariilor de bază, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre."

ART. 48. "Prezentele norme metodologice intră în vigoare în termen de 3 zile de la data publicării."

ART. 50 "(1) Pentru perioada 1 ianuarie - 31 august 2009 salariații din cadrul personalului de specialitate pot opta pentru aplicarea sistemului de stabilire a salariilor prevăzut în Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, cu modificările și completările ulterioare, și evaluarea performanțelor profesionale individuale, realizată conform Hotărârii Guvernului nr. 125/1999. (2) Salariații care au optat conform prevederilor alin. (1) își pot menține respectiva opțiune pe o durată de 3 ani, după expirarea căreia li se aplică prevederile prezentei norme metodologice. (3) Comunicarea de către salariați a opțiunii lor se face în termenul prevăzut la art. 49 alin. (2), respectiv în termenul prevăzut la art. 34 alin. (1)."

ART. 34 "(1) În termen de 15 zile calendaristice de la comunicarea rezultatului evaluării, salariatul are obligația de a înștiința, în scris, instituția de spectacole sau concerte despre acceptul sau, după caz, refuzul său cu privire la condițiile raportului de muncă cu instituția pentru următoarea perioadă de referință."

ART. 49 (2) "Comunicarea rezultatului evaluării de către conducerea executivă și comunicarea de către fiecare salariat a refuzului sau acceptului său se fac la termenele stabilite de conducerea fiecărei instituții de spectacole sau concerte."

Legea-cadru nr.330/2009 privind salarizarea unitara a personalului plătit din fonduri publice.

Art.1

(1) Prezenta lege are ca obiect de reglementare stabilirea unui sistem unitar de salarizare pentru personalul din sectorul bugetar plătit din bugetul general consolidat al statului. (2) Începând cu data intrării în vigoare, în tot sau în parte, a prezentei legi, drepturile salariale ale personalului prevăzut la alin. (1) sunt și rămân în mod exclusiv cele prevăzute în prezenta lege.

Art.30 alin.5

" În anul 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își va păstra salariul avut, fără a fi afectat de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal din luna decembrie 2009, astfel: a) noul salariu de bază, solda funcției de bază sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare va fi cel/cea corespunzătoare funcțiilor din luna decembrie 2009, la care se adaugă sporurile care se introduc în acesta/aceasta potrivit anexelor la prezenta lege; b) sporurile prevăzute în anexele la prezenta lege rămase în afara salariului de bază, soldei funcției de baza sau, după caz, indemnizației lunare de încadrare se vor acorda într-un quantum care să conducă la o valoare egală cu suma calculată pentru luna decembrie 2009."

Art.48

(1) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

"29. Art. 12 alin. (2), art. 15¹ și anexa din Ordonanța Guvernului nr. 21/2007 privind instituțiile și companiile de spectacole sau concerte, precum și desfășurarea activității de impresariat artistic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 2 februarie 2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 353/2007."

Legea nr.284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice

ART. 39

"La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă: " w) Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009, cu modificările ulterioare."

Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice

Art.1:

”(1) Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.”

Nu au fost identificate prevederi sau jurisprudență relevantă comunitară în legătură cu chestiunile de drept supuse analizei Înaltei Curți de Casație și Justiție.

2. Soluții pronunțate de către alte completuri din cadrul Curții de Apel București

Cu privire la litigiile declanșate în contradictoriu cu, în afara prezentului dosar, Curtea de Apel București a soluționat, prin decizia civilă nr. (atașată prezentei încheieri), pronunțată în dosarul nr., o speță identică, în sensul ”*admiterii apelurilor, schimbării, în parte, a sentinței apelate în sensul respingerii în integralitate a acțiunii ca neîntemeiată și a menținerii celelalte dispoziții privind respingerea excepției lipsei calității procesuale pasive și relative la renunțarea la judecată.*”

În motivarea soluției asupra căreia s-a oprit, s-au arătat, printre altele, următoarele:

”Prin HG nr. 1672/2008 (publicată în M. Of nr. 891 din 29 decembrie 2008 și intrată în vigoare la 01.01.2009) s-au aprobat Normelor metodologice privind evaluarea personalului artistic, tehnic și administrativ de specialitate din instituțiile de spectacole sau concerte în vederea stabilirii salariilor de bază. Potrivit art. 9 din HG nr. 1672/2008 „(1) Evaluarea personalului artistic, tehnic și administrativ de specialitate se constituie din două componente - evaluarea cantitativă și evaluarea calitativă.

(2) Evaluarea cantitativă a fiecărui salariat constă în stabilirea volumului de muncă pentru perioada de referință, rezultat din producțiile artistice noi și, după caz, din producțiile artistice prezentate în reluare.

(3) Evaluarea calitativă a fiecărui salariat constă în aprecierea activității anterioare.”

Este de menționat faptul că anexa la care făcea trimitere art. 15¹ din OG nr. 21/2007 prevede coeficienți minimi și maximi de multiplicare în funcție de evaluarea cantitativă și calitativă potrivit regulamentului și cuantificată în punctajul individual final al fiecărui salariat. Conform art. 29 din HG nr. 1672/2008 valoarea punctajului individual final determină salariul de bază pentru perioada de referință și încadrarea salariatului în categoriile din grilă.

Prin urmare, doar prin normele metodologice privind evaluarea personalului puteau fi stabilite criteriile concrete de individualizare a salariilor de bază ale intimaților-reclamanți cu posibilitatea acordării salarizării potrivit grilei anexă la OG nr. 21/2007.

Prin Sentința civilă nr.pronunțată de Curtea de Apel București, Secția VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr., la solicitarea, s-a dispus anularea HG nr. 1672/2008. Această hotărâre a rămas irevocabilă prin respingerea recursului prin Decizia nr.pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție.

Critica apelantuluiîn sensul că prevederile O.G. nr.21/2007 nu au fost niciodată aplicate, susținându-se că prin O.U.G. nr. 41/2009 s-a amânat practic intrarea acesteia în vigoare, nu poate fi primită. În acest sens, Curtea a constatat că, potrivit dispozițiilor art. 58 alin. 3 din Legea nr. 24/2000, privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, evenimentele legislative pot fi dispuse prin acte normative ulterioare de același nivel sau de nivel superior, având ca obiect exclusiv evenimentul respectiv, dar și prin alte acte normative ulterioare care, în principal, reglementează o anumită problemă, iar ca măsură conexă dispun asemenea evenimente pentru a asigura corelarea celor două acte normative interferente. Evenimentele legislative implicite nu sunt recunoscute în cazul actelor normative speciale ale căror dispoziții nu pot fi socotite modificate, completate sau abrogate nici prin reglementarea generală a materiei, decât dacă acest lucru este exprimat expres.

Prin urmare, conform OG nr. 21/2007 aprobat cu modificări prin Legea nr. 353/2007 s-a reglementat o salarizare pe baza evaluării personalului artistic, tehnic și administrativ de specialitate

în vederea stabilirii salariilor de bază conform normelor metodologice elaborate de potrivit grilei din anexă ce prevede limite minime și maxime de salarizare.

Normele metodologice ce reglementau procedura de evaluare a personalului, și anume HG nr. 1672/2008, au fost anulate în instanță la solicitarea federației sindicale reprezentative.

Conform art. 48 alin. 1 pct. 29 din Legea nr. 330/2009 (intrată în vigoare la 1 ianuarie 2010) se abrogă art. 15¹ și anexa din Ordonanța Guvernului nr. 21/2007 privind instituțiile și companiile de spectacole sau concerte, precum și desfășurarea activității de impresariat artistic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 2 februarie 2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 353/2007.

Divergențele părților vizează aplicarea prevederilor OG nr. 21/2007, în special prin raportare la prevederile art. 30 alin. 5 din Legea nr. 330/2009, cu consecințele ei ulterioare asupra drepturilor salariale ale intimaților.

Sub acest aspect, Curtea constată că pentru perioada în care OG nr. 21/2007 a fost în vigoare posibilitate utilizării în practică a grilei de salarizare prevăzută în anexa la ordonanță a fost condiționată de parcurgerea unei proceduri de evaluare a personalului, procedură care a fost reglementată prin HG nr. 1672/2008 (Normele metodologice de evaluare). Pornind de la premisa că acest din urmă act normativ a fost anulat de către o instanță judecătorească, se observă că a existat o imposibilitate obiectivă de punere în aplicare a prevederilor art. 15¹ din OG nr. 21/2007, deoarece nu mai existau dispozițiile legale ce reglementau procedura de evaluare a personalului.

Chiar dacă dispozițiile OG nr.21/2007 nu au fost contestate ca fiind neconstituționale sau discriminatorii, se remarcă faptul că anularea Normelor metodologice de evaluare a fost pronunțată de Curtea de Apel București ca urmare a solicitării, formulând recurs împotriva acestei soluții, care însă a fost respins.

Pe de altă parte, Curtea constată că, în condițiile în care HG nr. 1672/2008 a fost anulată, pentru perioada în care art. 15¹ din OG nr. 21/2007 și grila anexă a fost în vigoare (până pe 01.01.2010) apelanții nu puteau proceda la aplicarea grilei de salarizare prin evaluarea personalului conform normelor metodologice anterioare (HG nr. 125/1999) și care vizau punerea în aplicare a unei alte legi (Legea nr. 154/1998), deoarece combinare dispozițiilor din două acte normative succesive este hibridă și duce la crearea unei a treia legi (lex tertia), consecință inadmisibilă, deoarece ar însemna ca organele administrative sau organele judiciare să exercite un atribut care nu le revine, intrând în sfera de competență constituțională a legiuitorului.

Cu privire la apărarea intimatului în sensul că nu le poate fi imputată împrejurarea că, după anularea HG nr. 1672/2008, executivul nu a înlocuit actul normativ anulat prin emiterea unei noi hotărâri de guvern care să conțină Norme metodologice de evaluare, Curtea constată că, deși întemeiată, trebuie însă avută în vedere nuanțat în condițiile în care reprezentantul executivului (.....) a formulat la 21.10.2009 recurs împotriva soluției de anulare a HG nr. 1672/2008, iar conform Legii nr. 330/2009, începând cu data de 01.01.2010, s-a abrogat art. 15¹ din OG nr. 21/2007 și grila anexă și respingerea irevocabilă a recursului a intervenit la data de 04.05.2010. Prin urmare, la momentul în care HG nr. 1672/2008 a fost în mod irevocabilă anulată, deja prin dispoziție legală fusese abrogat art. 15¹ din OG nr. 21/2007 și grila anexă.

Astfel, drepturile salariale nu au putut fi niciodată stabilite conform grilei anexă la OG nr. 21/2007 tocmai din cauză că Normele metodologice pentru evaluare aprobate prin Hg nr. 1672/2008 au fost anulate ca urmare a solicitării, iar la nivelul lunii decembrie 2009 la care se raportează art. 30 alin. 5 din Legea nr. 330/2009 intimații nu erau salariați conform OG nr. 21/2007. Prin urmare, ulterior acestei date le-au fost aplicabile dispozițiile art. 5 din OUG nr. 1/2010 și art. 30 din Legea nr. 330/2009.”

În afara acestei soluții definitive, subzistă declarate, dar nesoluționate la data prezentei sesizări, apeluri împotriva sentințelor pronunțate, de către Tribunalul București, în dosarele nr. (sentința civilă nr.) și nr. (sentința civilă nr.).

3.Opinia completului de judecată:

Drepturile salariale al căror izvor ar trebui căutat, conform susținerilor reclamanților intimați, la nivelul anului 2009, în raport de dispozițiile art.15 indice 1 din legea nr.353/2007 și de împrejurarea intrării în vigoare a HG nr.1672/2008 abia la data de 1.01.2009, nu au fost acordate reclamanților nici în cursul anului 2009 și nici ulterior, asupra acestui aspect nesubzistând diferențe de opinie între părți.

Prin urmare, la nivelul anului 2010, atunci când a intrat în vigoare legea nr.330/2009, și prevederile art.15 indice 1 din OG nr.21/2007, articol nou introdus prin legea nr.353/2007, au fost abrogate în mod expres, reclamanții intimați nu aveau în plată acele drepturi, ci doar dreptul de a acționa în instanță pentru a obține un calcul corect al respectivelor drepturi.

Art.30 din legea nr.330/2009 se referă la ipoteza păstrării salariilor aflate în plată, or, așa cum s-a arătat în cele ce preced, aceste drepturi salariale, pretinse de către reclamanți abia la nivelul anului 2017, nu subzistau în plată, în chip efectiv, în cursul anului 2009, iar dreptul de acțiune al reclamanților intimați cu privire la schimbarea modului de calcul al drepturilor salariale s-a prescris, cel mai târziu, la data de 31.12.2012(față de susținerea potrivit căreia modul de calcul, reglementat prin art.15 indice 1 din legea nr.353/2007 și detaliat prin HG nr.1672/2008, trebuia avut în vedere la stabilirea drepturilor salariale în perioada 1.01.2009-31.12.2009), ulterior acestei date, cât timp nu mai poate fi vorba despre un drept la acțiune în privința obligării angajatorului la un alt mod de calcul al drepturilor salariale, prin aplicarea altor dispoziții legale decât cele avute în vedere, nu poate subzista distinct de această împrejurare, nici protecția juridică (materializată prin pronunțarea unei hotărâri judecătorești) pentru drepturi izvorâte direct dintr-un drept la acțiune neexercitat în intervalul cuprins între 1.01.2009 și 31.12.2012, chiar dacă, strict din perspectiva evitării invocării de către partea adversă a prescripției dreptului material la acțiune, reclamanții intimați au solicitat aceste drepturi numai pentru intervalul de trei ani, anterior datei înregistrării acțiunii pe rolul Tribunalului București, în anul 2017.

Numai că, așa cum se sublinia în cele ce preced, aceste drepturi salariale ar fi trebuit să aibă, ca justificare procesuală, exercitarea dreptului material la acțiune în privința dreptului la calcularea corectă a unor drepturi salariale în interiorul termenului de trei ani de la data aplicării actului normativ invocat ca temei al calcului, termen în care reclamanții intimați au rămas în pasivitate, astfel că, la nivelul anului 2017, o instanță judecătorească nu le mai poate recunoaște un efect (și anume dreptul la calcularea corectă a unor drepturi salariale începând cu anul 20014) cât timp reclamanții intimați nu au acționat, în interiorul termenului legal de prescripție, în privința dreptului material la acțiune care privea chiar calculul inițial al drepturilor, chiar inexistența acestui calcul stând la baza pretinderii drepturilor în anii subsecvenți anului 2014, așa cum rezultă indubitabil din motivarea cererii de chemare în judecată din prezenta cauză.

În prezenta cauză, practic, pretinderea drepturilor aferente intervalului 1.03.2014-1.03.2017, este rezultatul invocării "în cascadă" a unor dispoziții legale care nu au fost aplicate de la bun început, respectiv începând cu data de 1.01.2009 și care au rămas neaplicate, în privința obiectului lor, respectiv un nou mod de calcul al drepturilor salariale, pe toată perioada cât salariații puteau acționa în instanță pentru a pretinde un calcul corect al acestor drepturi, calcul ce ar fi stat la baza acordării, pe mai târziu, respectiv aferent intervalului precizat în petitul cererii de chemare în judecată, a drepturilor pretinse.

În privința celei de-a doua întrebări, aceasta ar deveni redundantă dacă Înalta Curte va aprecia prezentul punct de vedere, exprimat în cele ce preced, ca întemeiat.

Însă, în măsura în care Înalta Curte va statua că prevederile art.15 indice 1 din legea nr.353/2007 ar fi trebuit să se aplice, din perspectiva modului de calcul al drepturilor salariale, și după data de 1.01.2010, problema actului normativ în raport de care ar fi trebuit realizată evaluarea profesională a salariaților, în anul 2009, redevine una de actualitate.

Contrar celor reținute în acest sens de către Curtea de Apel București, prin decizia din care s-a citat în cele ce preced, prezentul complet de judecată, plecând de la faptul că părțile din prezenta cauză au fost terți (formațiunea sindicală de la nivelul neputându-se confunda cu formațiunea sindicală de tip federativ, intitulată, ce a cerut în instanță anularea HG, iar reclamanții salariați din prezenta cauză cu atât mai puțin) față de litigiul soluționat definitiv prin decizia civilă nr.

.....pronunțată, în dosarul nr., de către Înalta Curte de Casație și Justiție, rezultă că anularea Hotărârii de Guvern a produs efecte în ceea ce îi privea doar de la data pronunțării deciziei de către Înalta Curte, ceea ce înseamnă că evaluarea personalului trebuia făcută, pentru anul 2009, în baza HG nr.1672/2008, apelanta-pârâtă neputându-se prevala de anularea HG în anul 2010 deoarece, pentru ea și pentru reclamanți, această anulare din anul 2010 a produs efecte doar pentru viitor, în timp ce obligația sa de evaluare a rămas una anuală, iar, aferent anului 2009, la finalul anului 2009- începutul anului 2010, ea ar fi trebuit să se realizeze potrivit HG ulterior anulat.

VI. Punctul de vedere al părților

1. Punctul de vedere al apelantei pârâte

..... apreciază că acele drepturi care nu au fost acordate nu au supraviețuit la data de 31.12.2009, iar dispozițiile legale la care se raportează intimații-reclamanți în acțiunea introductivă, respectiv dispozițiile Legii nr.353/2007, pentru stabilirea și recalcularea drepturilor cât și evaluările ce trebuiau făcute conform H.G. nr.154/1998, respectiv efectuarea calculului în baza evaluărilor salariaților, conform H.G. nr.125/1999. O.G. nr.10/2007, respectiv O.G. nr.10/2008, nu pot fi avute în vedere de către instanță.

Pentru a putea efectua calculul în conformitate cu dispozițiile Legii nr.353/2007, este nevoie de evaluarea salariatului conform H.G. nr.1672/2008, hotărâre care a fost anulată, iar practic în lipsa normelor de evaluare nu se putea realiza calculul salariilor în condițiile legii.

Totodată, modalitatea de punere în aplicare a prevederilor H.G. nr.1672/2008, care au stat la baza obligației principale a fost anulată prin hotărârea Curții de Apel București pronunțată la data deîn dosarul nr., hotărâre menținută și de către Înalta Curte de Casație și Justiție, în aceste condiții fiind imposibilă calcularea drepturilor salariale cu luarea în considerare a dispozițiilor Legii nr.353/2007.

În lipsa unor norme metodologice care să ofere criterii concrete de individualizare a salariilor de bază ale reclamanților potrivit grilei anexă a O.G. nr.21/2007 și să stabilească modalitatea de eșalonare a acestora începând cu data de 01.09.2008, se poate constata intenția legiuitorului de a reglementa o altă modalitate de salarizare decât cea consacrată în Legea nr.154/1998, pentru personalul artistic, tehnic și administrativ de specialitate din instituțiile de spectacole sau concerte, materializată prin instituirea drepturilor din cuprinsul ordonanței, rămase nefinalizate.

Astfel, potrivit dispozițiilor art.15¹ din O.G. nr.21/2007, „salariile de bază și indemnizațiile de conducere pentru personalul artistic, tehnic și administrativ de specialitate prin derogare de la prevederile Legii nr.154/1998, privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sistemul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoanele care ocupă funcții de demnitate publică, cu modificările și completările ulterioare, se stabilesc între limitele prevăzute în anexă”.

Prin urmare, din textul mai sus menționat rezultă că, salariile de bază acordate prin ordonanța în discuție nu sunt menținute într-o sumă fixă, ci între limite minime și maxime, urmând ca individualizarea lor să fie făcută în urma unei evaluări, conform normelor metodologice elaborate de Ministerul Culturii, conform art.15¹ din O.G. nr.21/2007.

2. Punctul de vedere al intimaților reclamanți:

Intimații-reclamanți apreciază că ne aflăm în ipoteza unei chestiuni de drept noi asupra căreia ICCJ nu ar fi statuat, iar în susținerea acestui punct de vedere învederează următoarele:

Prin Decizia nr.data de completul R.I.L. s-a pronunțat într-o speța similara (e adevărat nu identica, dar problema de principiu, aceea de supraviețuire a drepturilor invocate e aceeași) I.C.C.J. a stabilit ca personalul didactic din învățământ aflat în funcție la 31.1.2009 are dreptul, începând cu 01.01.2010 la un salariu lunar calculat în raport cu salariul de baza din decembrie 2009, stabilit în conformitate cu prevederile O.G. 15.2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, aprobată cu modificări prin LEGEA 221/2008." Principiul consacrat

de aceasta decizie este acela al supraviețuirii drepturilor salariale consacrate prin legislația anterioară LEGII 330/2009 și rezultate din reconstrucția salarială.

Acest principiu are la baza teoria drepturilor naturale, mai ales ca petitul prin care am solicitat obligarea la plata diferentelor se limitează la termenul de prescripție

► între apelanții-reclamanți în calitate de angajați și intimata-pârâtă în calitate de angajator s-au stabilit raporturi juridice de muncă, activitatea acesteia din urmă fiind reglementată prin dispozițiile OG nr. 21/2007 privind instituțiile și companiile de spectacole sau concerte, precum și desfășurarea activității de impresariat artistic.

Inițial, sistemul de salarizare din cadrul instituției de cultură pârâte era reglementat prin Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, cu modificările și completările ulterioare, iar la stabilirea în concret a salariilor de bază erau aplicabile prevederile HG nr. 125/1999 privind aprobarea Metodologiei pentru stabilirea normelor de evaluare a performanțelor profesionale individuale și de aplicare a criteriilor de stabilire a salariilor de bază între limite pentru instituțiile publice de cultură.

► Prin adoptarea Legii nr. 353/2007 pentru aprobarea OG nr. 21/2007, s-a introdus în cuprinsul ordonanței de guvern un nou articol cu nr. 151, care a prevăzut prin derogare de la prevederile Legii nr. 154/1998, ca salariile de bază și indemnizațiile de conducere pentru personalul artistic, tehnic și administrativ de specialitate, se stabilesc între limitele din grila prevăzută în anexa cu care a fost completată OG nr. 21/2007, care cuprindea o valoare de referință și coeficienți de multiplicare, urmând ca evaluarea personalului artistic, tehnic și administrativ de specialitate în vederea stabilirii salariilor de bază să se facă conform normelor metodologice elaborate de

Totodată prin prevederile art. II a Legii nr. 353/2007 s-a prevăzut că dispozițiile noi legi privitoare la salarizare intră în vigoare începând cu data de 1 septembrie 2008, în mod eșalonat, în conformitate cu normele metodologice ce urmau a fi adoptate de

În acest sens, a fost adoptată HG nr. 1672/2008, publicată în M.Of. din 29 decembrie 2008, pentru aprobarea Normelor metodologice privind evaluarea personalului artistic, tehnic și administrativ de specialitate din instituțiile de spectacole sau concerte în vederea stabilirii salariilor de bază, care au stabilit prin art. 50 că pentru perioada 1 ianuarie - 31 august 2009 salariații din cadrul personalului de specialitate pot opta pentru aplicarea sistemului de stabilire a salariilor prevăzut în Legea nr. 154/1998, și evaluarea performanțelor profesionale individuale, realizată conform HG nr. 125/1999, iar salariații care au optat în acest fel își pot menține respectiva opțiune pe o durată de 3 ani, după expirarea căreia li se aplică prevederile noilor norme metodologice.

► în speță, angajatorul nu a făcut dovada că salariații reprezentați au optat pentru aplicarea sistemului de stabilire a salariilor prevăzut în Legea nr. 154/1998 și evaluarea performanțelor profesionale individuale conform HG nr. 125/1999.

Ca atare, nu există niciun considerent în virtutea căruia angajatorul să fi aplicat în materia salarizării reclamanților vechile dispoziții cuprinse în Legea nr. 154/1998 și HG nr. 125/1999.

► Este real că nu a fost emis un ordin al ministrului culturii în vederea stabilirii numărului minim de spectacole sau concerte pentru fiecare instituție, cerință impusă de prevederile art. 2 alin. 2 din HG nr. 1672/2008, însă chiar în absența acestui act normativ și în aplicarea art. 47 alin. 2, nu știm dacă intimata-pârâtă a început procedurile în vederea realizării și depunerii spre aprobare.

Astfel, nu știm dacă s-a elaborat regulamentul privind evaluarea calitativă a performanțelor profesionale individuale ale personalului artistic, proiectul de hotărâre prin care să se propună spre avizare și aprobare valoarea coeficienților de serviciu și de complexitate, limitele normei de lucru pentru încadrarea în categoria I sau II din grilă, deciziile de punere în scenă pentru stagiunea 2008 - 2009, valorile aprecierilor activității anterioare și se elaboreze proiectul de hotărâre prin care să se propună spre aprobare rolurile din cadrul noilor producții artistice, distribuite fără selecție, păstrarea sau scoaterea unor producții artistice din repertoriu, punctajul de referință pentru orchestră și cor.

Nu poate constitui o cauză de înlăturare a noilor dispoziții privitoare la salarizare cuprinse în OG nr. 21/2007, astfel cum a fost aprobată prin Legea nr. 353/2007, în condițiile în care acest act

normativ conține dispoziții suficient de clare care dau dreptul reclamanților la noua salarizare, iar beneficiul noi legi nu putea fi negat.

În același context susținem ca OG nr. 21/2007, astfel cum a fost aprobată prin Legea nr. 353/2007, trebuie interpretată în sensul de a produce efecte juridice, neputând fi acceptată teza potrivit căreia nu ar putea fi pusă în aplicare în lipsa legislației secundare. În caz contrar s-ar încălca prevederile Legii nr. 24/2000, privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, care instituie ca regulă generală preeminența actului normativ superior față de cel dat în vederea executării sale.

► După aprobarea OG nr. 21/2007, prin Legea nr. 353/2007, legiuitorul a introdus, prin dispoziția art. 12 coroborate cu art. 151, prevederi speciale de salarizare a acestei categorii de personal, derogatorii de la normele generale în materia salarizării bugetarilor și care, în cazul intimaților/reclamanți, nu au fost aplicate niciodată până la data abrogării acestor dispoziții prin art. 48 pct. 29 din Legea nr. 330/2009.

În acest sens, prin Expunerea de motive a Guvernului în vederea adoptării acestui act normativ, s-a arătat la rubrica „Schimbări preconizate” că „Principalele modificări propuse prin noul cadru normativ privesc:

...e) reglementarea specifică a modului de încadrare, de funcționare și de salarizare a personalului instituțiilor de spectacole și concerte;”.

De asemenea, la rubrica „Alte informații”, prin același act s-a arătat că: ”Premisele adoptării proiectului de ordonanță se regăsesc și în necesitatea implementării disp.art.33 din Constituția României, iar statul trebuie să asigure sprijinirea culturii naționale, stimularea artelor, protejarea și conservarea moștenirii culturale, dezvoltarea creativității contemporane și promovarea valorilor culturale și artistice ale României în lume.”

Trebuie subliniat și faptul că, urmărind procesul legislativ ce a dus la adoptarea OG nr. 21/2007, prevederile dispozițiilor art. 12 și art. 151 au constituit de fapt amendamente ale Comisiei pentru cultură, arte, mijloace de informare în masă din cadrul, prezentate în Raportul asupra proiectului de lege privind adoptarea O.G. nr.21/2007, raport dezbătut în anul 2007 în nu mai puțin de zece ședințe.

Mai mult, având în vedere că art. 30 alin. 5 din Legea nr.330/2009 a prevăzut menținerea în plată a salariilor la care salariații bugetari erau îndreptățiți în luna decembrie 2009, fără ca acestea să fie afectate de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal, consideram că membrii de sindicat, prin neaplicarea dispozițiilor speciale ale OG nr.21/2007 până la sfârșitul anului 2009, au fost de fapt vătămați în drepturile lor și după data de 01.01.2010, data intrării în vigoare a Legii cadru unice de salarizare.

Analizând dispozițiile legii speciale de salarizare aplicabilă categoriei profesionale din care fac parte membrii de sindicat până la data de 01.01.2010, se constată, în primul rând, că, potrivit art. 12 alin. 1 din OG nr. 21/2007, modificat de pct. 6 al art. I din Legea nr. 353/2007, funcționarea instituțiilor de spectacole sau concerte se asigură de către personalul artistic, tehnic și de către personalul administrativ care, de regulă, își desfășoară activitatea în baza contractelor individuale de muncă.

Conform alin. 2 din același articol, personalul artistic, tehnic și administrativ de specialitate din instituțiile de spectacole sau concerte, angajat, în condițiile legii, cu contract individual de muncă, se încadrează în funcțiile prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță.

► Încălcarea drepturilor intimaților-reclamanți de către angajator s-a produs când prin nesocotirea acestor dispoziții, instituția de cultură nu a dispus începând cu data întării în vigoare a Legii nr. 353/2007, încadrarea fiecărui salariat în funcția prevăzută în anexa care face parte integrantă din OG nr. 21/2007.

Neefectuarea de către angajator a acestei încadrări, încalcă dispozițiile art.12 alin.2 din OG nr. 21/2007, aprobată prin Legea nr. 353/2007 și nu poate genera lipsirea reclamanților de drepturile salariale cuvenite potrivit acestui act normativ.

După această operațiune de încadrare în funcțiile prevăzute în anexa la OG nr. 21/2007, legiuitorul a prevăzut că personalul artistic trebuia să fie și salarizat, potrivit art. 151 din acest act normativ, prin luarea în considerare a coeficienților de multiplicare și a valorii de referință corespunzătoare acestor funcții, astfel cum aceste elemente au fost reglementate prin aceeași anexă la legea specială.

Legea nr. 353/2007 dispune ca salariile de bază și indemnizațiile de conducere pentru personalul artistic, tehnic și administrativ de specialitate, prin derogare de la prevederile Legii nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, cu modificările și completările ulterioare, se stabilesc între limitele din grila prevăzută în anexă.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DISPUNE:**

În temeiul art.519 și art.520 Cod procedură civilă, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să dea o rezolvare de principiu următoarelor chestiuni de drept:

1. „Pentru personalul bugetar căruia modalitatea de stabilire și calcul a salariului de bază a fost prevăzută în art.15¹ și în Anexa O.G. nr.21/2007, introdusă prin Legea nr.353/2007 de aprobare a ordonanței, această modalitate de stabilire și de calcul a salariilor de bază ar fi trebuit avută în vedere, sub aspectul quantumului salariului de bază datorat și ulterior datei de 01.01.2010, în raport de dispozițiile art.30 alin.5 din Legea nr.330/2009?”
2. „Față de dispozițiile art.15¹ alin.2 din Legea nr.353/2007 de aprobare a ordonanței O.G. nr.21/2007 și de împrejurarea anulării de către instanța de contencios administrativ a H.G. nr.1672/2008 care este actul normativ aplicabil evaluării performanțelor profesionale a salariaților, în scopul stabilirii salariilor de bază a acestora?”

În baza art.520 alin.2 Cod procedură civilă, suspendă judecarea apelurilor formulate de apelanții și, împotriva sentinței civile nr., pronunțată de Tribunalul București - Secția a VIII-a Conflicte de muncă și asigurări sociale în dosarul nr., în contradictoriu cu intimații, și alții, până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea acestor chestiuni de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică azi, 05.06.2018.

Președinte

.....

Judecător

.....

Grefier

.....